

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ (24/06/2020)

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α1

- α. σελ.77 (« Οι πεδινοί.....μικροκαλλιεργητές»).
- β. σελ 86 («Το μοναδικό νέο πολιτικό.....1908»).
- γ. σελ 93. («...στα μέσα του 1910...Φιλελεύθερους»).

ΘΕΜΑ Α2

- α. Σωστό (σελ 109 – 110)
- β. Λάθος (σελ 61)
- γ. Λάθος (σελ 108)
- δ. Σωστό (σελ 133)
- ε. Λάθος (σελ 136)

ΘΕΜΑ Β1

Σελ. 26 – 27 (« Το πιστωτικό σύστημα της χώρας κοινωνικών ομάδων»).

ΘΕΜΑ Β2

Σελ. 104 (« Στην πολιτική πρακτικήαντίπαλη παράταξη»).

ΘΕΜΑ Γ1

α.

Σύμφωνα με τις γνώσεις από το σχολικό εγχειρίδιο και το παρακάτω δευτερογενές παράθεμα, το οποίο προέρχεται από τον «κ. Κωστή, ο πλούτος της Ελλάδας», θα αναφερθούμε στη συμβολή της Τράπεζας της Ελλάδος στη βελτίωση της ελληνικής δημόσιας οικονομίας.

Το σχολικό βιβλίο επισημαίνει ότι παρά τις αντιδράσεις της Εθνικής Τράπεζας και κάτω από την πίεση των ξένων συμβούλων ιδρύθηκε η Τράπεζα της Ελλάδος το Μάιο του 1927, η οποία όπως αναφέρει και το κείμενο Α λειτούργησε ένα χρόνο αργότερα («Στις 14 Μαΐου 1928»). Πολύ γρήγορα πέτυχε σταθερές ισοτιμίες της δραχμής με τα ξένα νομίσματα, στηρίζοντας την έκδοση χαρτονομίσματος, στα αποθέματα της σε χρυσό και συνάλλαγμα και εξασφαλίζοντας τη μετατρεψιμότητα του εθνικού νομίσματος σε χρυσό. Παράλληλα το κείμενο Α συμφωνεί ότι αυτή η Κεντρική Τράπεζα ξεκίνησε ήδη από το 1928 τον κανόνα του χρυσού συναλλάγματος («και συνάμα....αγγλική λίρα», «Με διαφορετικά λόγια...σε λίρες»). Η επιτυχία αυτή οδήγησε τα δημόσια οικονομικά σε περίοδο ευφορίας, βελτίωσε την πιστοληπτική ικανότητα του κράτους, ενίσχυσε την εισροή συναλλάγματος και τις επενδύσεις και προκάλεσε μια ισχυρή δυναμική που επέτρεψε τις σημαντικές πολιτικές, θεσμικές και οικονομικές πρωτοβουλίες της τελευταίας κυβέρνησης του Ε. Βενιζέλου (1928 – 1932).

β. Οι προσπάθειες της ελληνικής κυβέρνησης να αποτρέψει την κρίση εξάντλησαν τα αποθέματα της χώρας σε χρυσό και συνάλλαγμα. Την άνοιξη του 1932 όμως, η κυβέρνηση δεν μπόρεσε να αποφύγει την αναστολή της μετατρεψιμότητας του εθνικού νομίσματος καθώς και την αναστολή εξυπηρέτησης των εξωτερικών δανείων. Το κείμενο Β του Χρήστου Χατζηιωσήφ, το οποίο αποτελεί μια έμμεση πηγή, συμφωνεί ότι από τα τέλη Σεπτεμβρίου 1931 ως τον Απρίλιο του 1932

η ελληνική κυβέρνηση προσπαθούσε να αποτρέψει την παγκόσμια ελληνική κρίση («Από τα τέλη...δημοσίου χρέους»). Έτσι όπως παραθέτει το σχολικό εγχειρίδιο εγκαινιάστηκε μια περίοδος ισχυρού κρατικού παρεμβατισμού στα οικονομικά ζητήματα, ιδιαίτερα στις εξωτερικές συναλλαγές και μια πολιτική προστατευτισμού, με σκοπό την αυτάρκεια της χώρας. Παράλληλα το κείμενο Β συμπληρώνει ότι η εφαρμογή αυτών των αλλαγών όσον αφορά τα οικονομικά της χώρας αποτελούσε δύσκολη υπόθεση καθώς ο Αλέξανδρος Διομήδης, ο πρώτος διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος αντικαταστάθηκε λόγω του ότι θεωρήθηκε πως δωροδοκήθηκε από ξένους βιομηχάνους. («Η εφαρμογή...συναλλαγματικών περιορισμών»)

Η Ελλάδα λοιπόν μπήκε με τη σειρά της στο χώρο της κλειστής οικονομίας, όπου οι συναλλαγές καθορίζονταν περισσότερο από γραφειοκρατικές διαδικασίες, παρά από ελεύθερες οικονομικές συμφωνίες.

ΘΕΜΑ Δ1

α. Σχολικό βιβλίο σελ. 66-68 («Σε αντίθεση...πολιτικές θέσεις», χαρακτηριστικό του ρωσικού κόμματος.....συναίσθημα των Ελλήνων», «θεωρούσαν ότιαντιπολίτευση»).

Το κείμενο Α, John A.Petrooulos, πολιτική και συγκρότηση κράτους στο Ελληνικό Βασίλειο, το οποίο αποτελεί μια δευτερογενή πηγή συμφωνεί ότι το Ρωσικό κόμμα ζητά την υποταγή της Ελληνικής Εκκλησίας στο Πατριαρχείο («Το Ρωσικό κόμμα...αυτοκέφαλου») καθώς επίσης συμπληρώνει ότι το κόμμα αυτό βασιζόταν απόλυτα από τις εντολές του βασιλιά και την εύνοια του («... Δεδομένου ότι ... βασιλιάς»).

Συμπληρωματικά το κείμενο Β συμπληρώνει, αναφερόμενο στην εφημερίς «Αιών» ότι το Ρωσικό κόμμα θεωρεί ότι η θρησκεία αποτελεί θεμέλιο της κοινωνικής τάξης, τονίζοντας επίσης ότι ο Κολοκοτρώνης εξέφρασε τις συντηρητικές θέσεις επισημαίνοντας ότι ο ελληνικός λαός ήταν ανώριμος (« Η εφημερίς Αιών τω μέλλοντι», «... ως εμπορούμενον από συντηρητικές αρχάς», «Εθεωρεί πολιτικώς ... λαόν »).

Παράλληλα το κείμενο Γ' παραθέτει ότι η συνθήκη του Κιουτσούκ Καϊναρτζή (1774) είχε χαρίσει πολλά πλεονεκτήματα όσον αφορά τις εμπορικές δραστηριότητες των Ελλήνων. («Η ειρήνη...λιμάνι της Οδησού»), επισημαίνοντας ότι η Ρωσία αποτελεί μια χώρα ιδανική προκειμένου να στηρίζουν τις ελπίδες τους.

Καταληκτικά, κατανοούμε ότι το Ρωσικό κόμμα είχε έντονο το στοιχείο του συντηρητισμού και της καθαρότητας της πίστης και η Ρωσία μπορούσε να βρει αποδοχή από μεγάλο τμήμα του πληθυσμού, επειδή ήταν η μοναδική Μεγάλη δύναμη με ορθόδοξο χριστιανικό δόγμα.

β. Με το κόμμα αυτό (Ρωσικό) συμπαρατάχθηκαν, ιδίως κατά την εποχή της διακυβέρνησης της χώρας από τον Καποδίστρια, όσοι είχαν υποφέρει ιδιαίτερα κατά την εποχή της επανάστασης και κατά τους εμφύλιους πολέμους: οι ακτήμονες, οι μικροιδιοκτήτες γης, αγωνιστές και χαμηλόβαθμοι αξιωματικοί, μοναχοί, και δημόσιοι υπάλληλοι που διορίστηκαν από τον Καποδίστρια και μετά τη δολοφονία του απολύθηκαν. Το κείμενο Δ συμπληρώνει ότι τα στελέχη του Ρωσικού κόμματος έβρισκαν καταφύγιο στο Ρωσικό κόμμα, καθώς θεωρούσαν ότι οι κίνδυνοι που αντιμετώπιζε η πίστη και η εκκλησία εκείνη την περίοδο ήταν έντονοι και διευρυνόμενοι και η μόνη λύση βρισκόταν στα χέρια των ναπαίων και στο θρησκευτικό συναίσθημα των Ελλήνων («βαθιά θρησκευόμενες...κυβερνητικά μέτρα», « η λαϊκή βάση.....διευρυνόταν»).